

Jokainen on oma pappinsa

Markku Jyväkorpi

KANSIKUVASTA: Unikuvassa kulkuväline kuvaa symbolisesti ihmistä ja tämän etenemistä maallisessa elämässä. Aallot kuvaavat tunnemaailmaa. Elämä näyttäytyy erilaiselta, jos on käytössä pieni vene, merikelpoinen moottorivene tai laiva.

JOKAINEN ON OMA PAPPINSA

Markku Jyväkorpi

ISBN 978-952-6613-75-8

JOHDANTO

Lapsen ja äidin väliin ei mahdu toista ihmistä. Näin on myös ihmisen ja Luojan välillä. Tässä suhteessa jokainen on oma pappinsa. Vuorisaarnassa Jeesus kuvasi ihmisyyden elämäntavan, joka johtaa myös tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen. Jokaiselle tietoinen Luojakokemus on mahdollinen maallisen elämän aikana.

IHMISYYDESTÄ

Ihmisydessä on keskeistä, miltä näkökulmalta elämää tarkastelee. Näkökulman vaihtaminen voi muuttaa koko elämän. Ajanmittaan vain totuus on merkitsevää. Jokaiselle tuleekin keskeiseksi ymmärtäminen ja tiedostaminen.

Jeesus toi uskonnollisuuden uudelle tasolle kertomalla, että taivasten valtakunta on sisäisesti teissä eli ihminen onkin kaiken aikaa taivaassa Luojan rakkaudessa läsnäolossa tietämättä asiaa. Ihminen pyrkii jonnekin, missä jo on. Jesus kehotti kokemaan ensimmäiseksi tietoisien Luojayhteyden. Vuorisaarnassa Jeesus kuvasi ihmisyiden elämäntavan, joka johtaa jokaisen myös automaattisesti tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen. Jeesus toimi itse käytännön esimerkkinä. Hetkenkin Luoja-, taivaskokemus on tapahtumana yksiselitteinen. Vuorisaarnan elämäntavassa on keskeistä olla päämäärätietoinen, pyrkiä mielen hallintaan, totuudellisuuteen sekä hyvän tahtoisuuteen.

Lääketiede näkee ihmisen pelkkänä aineellisena kehona eli sattuman summana syntyneenä solujoukkiona, mikä muistuttaa ihmistä. Mitä enemmän asiaa miettii, niin sitä vaikeampi on uskoa, että kaikki perustuisi sattuman leikkiin ja ihmisen äärettömän monimutkaiset sekä lukemattomat hienot säätelymekanismitkin tulisivat solumutaatioista ja periytyisivät soluvissautena.

Hypnoosikokeissa tulee hyvin esiin, kuinka hypnoosiherkällä totena pitämä ajatus syrjäyttää jopa aistitodellisuuden. Jos on luotu hypnoottinen suggestio joutumisesta teräshäkiin, niin siitä ei pääse pois, vaikka kuinka yrittää. Katsomosta voidaan huutaa kehotuksia yrittämisestä. Tällöin hypnotisoitu näkee katsojat ja kuulee näiden kehotukset, mutta se ei auta. Ihminen tuntee jopa teräksen kovuuden ja kylmyyden sekä pysyy suggestion vankina. Totena pitämä ajatus aiheuttaa jokaiselle samantapaista suggestiovaikutusta mielessä. Näin ihminen voi suggeroida itsensä hyvinkin erikoisiin käsityksiin.

Jotakin asiaa jatkuvasti toistamalla ihmisille voidaan luoda

hypnoottisen suggestion kaltaisia "itsestäänselvyyksiä", joita on vaikeata kyseenalaistaa. Nyt jälkeenpäin on käsittämätöntä, kuinka orjuus oli luonnollinen asia vielä 1800-luvulla joissakin kristillisissä valtioissa, kuten USA:ssa ja Venäjällä. USA:ssa asian ratkaisi ihonväri ja Venäjällä syntyikö naapuritaloon.

Ihmisyyteen liittyy kehon lisäksi mieli. Kukaan ihminen ei tiedä, mikä mieli. Kirjassaan "Symbolit piilotajunnan kieli" (Otava, 2003) Carl G. Jung tuo näkemyksen, että ihminen on saanut mielensä Luojalta ollen näin yhteydessä Tämän Mieleen. Mieli pystyy virittäytymään melkein mihinkä tahansa. Mieli pyrkii vertailemaan kaikkea keskenään. Mieleen varastoituu menneisyys, ajatukset, kokemukset, pelot ja näin muotoutuu samalla maallinen persoonallinen minuus. Ihminen samastuessaan kehoonsa luo mielessään persoonalliseen minään liittyviä havaintoja ja vertailuja. Minä on mielessä kuin pallon keskellä ajatuksiensa ja mielikuviensa ympäröimänä. Mielessä ajatukset pyrkivät siirtämään huomion menneisiin tapahtumiin tai tulevaisuuden kuvitelmiin. Minän tulisi olla kuitenkin tietoisena tässä hetkessä. Ihmisellä on vain tämä nykyhetki. Mieli ja ajatus toteuttavat sokeasti minän käskyjä. Ajatukset toimivat mielessä myös suodattimena hyväksyen vain samantapaisia ajatuksia kuin mieleen on aikaisemmin valittu toimien näin "ajatussuodattimena". Jeesus painotti erityistä huolellisuutta mielen puhtaudesta.

Ikivanha kehotus: "Tunne itsesi" tarkoittaa Luojansa eli sisäisen Itsensä tietoista kokemista, tapahtumana muuttaa koko elämän. Kun Jeesus sanoi, että minä ja Isä olemme yhtä, niin henkisessä kehitystapahtumassa jokainen kokee saman. Tajunnan laajentuessa ihmisen mieli yhtyy hetkellisesti Luojan Mieleen. Ihminen huomaa olevansa kuin vesipisara valtameressä.

IHMINEN VOI VALITA LUOJAN LÄSNÄOLON TAI "PAHOLAISEN"

Ihminen voi virittäytyä Luojan läsnäoloon ja pyrkiä tasapainoon sisäisen Itsensä kanssa tai päinvastoin torjua Tämä ja kutsua elämäänsä lähes huomaamatta "paholaisen". Luoja on rakkauden, ilon, valon, autuuden sekä tietoisuuden lähde. Torjumalla Luoja kutsutaan elämään pelkoja, ahdistusta ja pimeyttä. Inhimillisessä elämässä mikään ei pysy paikoillaan, hetki hetkeltä ihminen myös etääntyy tai lähestyy Luojaansa.

Kun ihminen torjuu Luojan elämästään niin jossakin vaiheessa yleensä julistetaan, ettei Luojaa tai henkistä rinnakkaistodellisuutta voi olla olemassa. Tällöin mieli pyrkii torjumaan toisenlaiset todistelut ja havainnot. Henkiseltä näkökulmalta ihminen on kuin maallisessa unessa ja henkisen todellisuuden kosketuskohdat jäävät huomaamatta. Kun ihminen torjuu Luojaansa, niin mielessä on kuin tyhjä aukko ja ihminen vaistoa, että elämästä puuttuu jotakin, vaikka hankkii kuinka paljon tahansa maallisia korvikkeita.

HENKISESTÄ KEHITYSTAPAHTUMASTA

Elämään suhtautumisessa pitäisi olla kaksi näkökulmaa sekä maallinen että henkinen. Jokaisen pitäisi suhtautua elämään hyvántahtoisesti ja myönteisesti jo inhimillisen ihmisyyden näkökulmalta, tällöin mieli olisi avoimempi elämän kokemiseen ja havainnoimiseen. Totuudellisuuden pitäisi olla jokaisella johtotähtenä. Kun ihminen keskittyy johonkin, niin samalla vapauttaa mielensä ajatuksista ja persoonallisesta minästä. Olisi keskeistä pitää Luoja johtavana ajatuksena mielessään. Tämä rauhoittaa mieltä tehden sen tyynemmäksi.

Henkisessä kehitystapahtumassa tuleekin keskeiseksi mielen puhdistaminen ja virittäytyminen sielullisiin rakkaudellisiin värähtelyihin. Sielun rakkaudellisuus tekee kuvaannollisen sillan mielestä Luojayhteyteen.

Henkisessä kehitystapahtumassa ihmisen ajatukset ja teot lähentävät ihmistä Luojaan. Kun ihminen noudattaa korkeaa moraalista periaatetta yhdessä asiassa, niin muutkin kohottavat moraaliset periaatteet tulevat samalla lähes huomaamatta mukaan. Olisi keskeistä olla esimerkillinen kotona ja työympäristössä eikä saisi tehdä mitään sopimatonta, vääryyttä toiselle.

1. KUVA Katutaideita Tukholma. Taiteilija kuvaa vallattoman mielen sameutta. Jokainen näkee elämän mielikuviansa mukaisena. Ihmisen tulisi ajatella yleviä ja hyvántahtoisia ajatuksia. Jokaisen pitäisi olla huolellinen mieleensä valituista ajatuksista.

Maallinen ego muodostuu ihmisen ajatuksista ja kokemuksista. Henkissielullisesti korkeampi minä, sielu, kokija on muuttumaton ja keho on luotu vain tätä maallista elämää varten. Ihminen pyrkii samaistumaan ja takertumaan kehoonsa, mikä on omiaan luomaan egon pelkoja tämän turvallisuudesta ja menettämisestä.

Jokainen ymmärtää, kuinka elämä voi näyttäytyä hyvin erilaiselta, jos syntyy vaikeisiin olosuhteisiin. Ajoittain jokainen voi tiedostaa, että maallisen minän taustalla on korkeampi minuus avoimena, rauhallisena ja tietoisena. Paniikitilanteessa ihmiselle voi tulla rauhoittava oivallus, ettei olekaan stressaavat tunteet, vaan taustalla oleva tasapainoinen havainnoija.

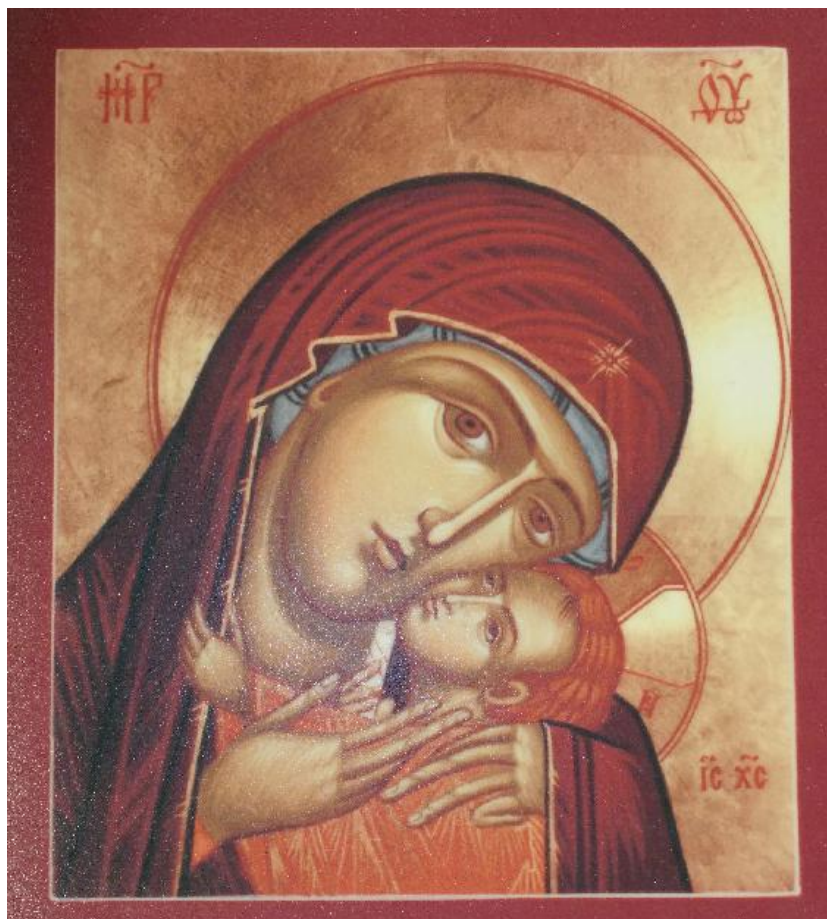
Kun joutuu stressaavaan tilanteeseen tai on kielteisten ajatuksien ja tunteiden vallassa, niin olisi eduksi olla kuin ulkopuolinen tarkkailija, ettei samastu tapahtuman kielteisiin ajatuksiin ja tunteisiin. Korkeampi minä, sielu on kokijana aina mukana pyrkien tuomaan rakkaudellisen vaihtoehdon eli hyvántahtoisuuden, elämän ja toisten auttamisen unohtamatta

rakkaudellista viisautta.

Sielu on Luojan rakkauden ruumiillistuma välittäen ihmiselle sielullisuutta eli rakkauden, kauneuden, ilon, ylevyyden kokemista mahdollistaen näin myös ihmisen tietoisuuden kohoamista. Sielun rakkaudellisuus avaa mielen Luojan kokemiseen. Rakkaus on jumalallinen ominaisuus, jotta sen voisi kokea mielen pitäisi olla hiljaa ja tyyni. Sanat liittyvät maallisen mielen älyllisyyteen ja muuttavat kuvaannollisesti tyynen vedenpinnan aallokoksi vaikeuttaen ja estäen rakkauden kokemista. Rakkaus tapahtuu sielullisissa värähtelyissä sydämen alueella ja näin rakastaessa ihminen on samalla meditaatiotilassa. Tällöin rakkaudessa voi saavuttaa korkean tietoisuuden ja ykseyden Luojankin kanssa. Jos ajattelee, niin ei voi kokea rakkautta.

Henkissielullisesti maallisen elämän tarkoitus on oman Luojayhteyden tiedostaminen sekä elämän ja toisten auttaminen. Jeesuksen Vuorisaarnassa kuvaamalla elämäntavalla nämä pyrkimykset toteutuvat samansuuntaisina.

Ns. samadhi, Luojakokemus on meditaatiotila, jossa rakkaudessa koetaan ykseys Tämän kanssa autuudessa ja hiljaisuudessa. Rakkauden kokemuksessa ei ole puhetta.

2. KUVA Ikonissa taiteilija on kuvannut rakkauden herkkää kauneutta. Kun ikoni on tehty jumalallisen rakkauden innoittamana, niin siihen keskittymällä pääsee osalliseksi sielullisuuden tietoisuutta kohottaviin voimiin.

ELÄMÄN TARKOITUKSESTA

Jokainen etsii onnellisuutta. Vastausta ei löydä kuitenkaan maallisesta, kuten rahasta, kunniaa tai menestyksestä vaan omasta Luojayhteydestä. Mitä paremman yhteyden saa omaan sisäiseen viisauteensa, Luojayhteyteen niin sitä parempi. Maallisen elämän perimmäinen tarkoitus on Tämän tietoinen kokeminen, mikä on samalla suurin onni ja autuus.

VUORISAARNAN ELÄMÄNTAVASTA

Vuorisaarnassa ohjeistuksessa on keskeistä pyrkimys mielen puhdistamiseksi, hyvántahtoisuuteen ajatuksissa, tunteissa, sanoissa ja teoissa sekä näin pyrkimys inhimilliseen ihmisyyteen, elämän ja toisten huomioimiseen ja auttamiseen sekä totuudellisuuteen. Lähimmäistä tulisi rakastaa kuin itseään ja Luojaa yli kaiken. Jeesus kehotti henkisiin kokemuksiin eli hengellisyyteen. Tätä edesauttaa, jos pitää Luojayhteyttä usein mielessään ja pyrkii elämään yhdessä Luojansa kanssa.

LUOJAN KOKEMISESTA

Luojan voi tiedostaa vain rakkauden kokemuksessa. Ihmisellä on syntymälahjana piilevänä henkisen näkemisen kyky ns. "kolmassilmä". Sen aukeamiseen tarvitaan tsakrojen aktivoituminen ja tasapainoinen toiminta. Jeesuksen kuvaamalla elämäntavalla tämä onnistuu jokaiselle. Ruokapalaa syödessä tapahtuu huomaamatta ja automaattisesti monimutkaisia aineenvaihdunnan tapahtumia. Sopivissa olosuhteissa myös tsakrat aktivoituvat automaattisesti ja huomaamatta.

Tätä edesauttaa virittäytyminen Luojan läsnäoloon rukouksessa tai meditaatiossa. Nämä molemmat pitäisi nähdä pyrkimyksenä ja kaipuuna olla hetki Luojan rakkaudessa läsnäolossa ilman maallisen mielen ajatuksia. Keskittyessä mieli hiljenee ja ajatusvirta pysähtyy. Joillakin tämä onnistuu parhaiten luonnossa kävelemällä, rakkaudessa työssä, virittäytymällä koskettavaan ikoniin tai kohottavaan musiikkiin jne. Henkisessä kehitystapahtumassa ego pienenee. Halut, pelot ja maallisuuteen takertuminen vähenevät sekä tällä tavalla mahdollistavat korkeamman minän ja näin Luojan ilmenemistä ihmisessä sekä ihmisen kautta. Mitä läheisempi yhteys on sisäiseen Itseen, Luojaan niin vastaavasti sitä pienempi on ego.

Näköjä, kirjailija, Suomen teosofisen seuran perustaja Pekka Ervast kirjassaan "Kalevalan avain" (Kristosofinen kirjallisuusseura, 1992) kuvaa sivulla 65 tapahtumaa, missä sisäisessä maailmassa entisaikojen tietäjä, joogi ja henkinen mestari kohtaa saman olennon, joka Isänä ja Luojana sulkee syliinsä koko meidän aurinkokuntamme. Tämä mahtava persoonallisuus ei ole kuitenkaan Ervastian mukaan koko avaruuden ja olemassaolon alku ja juuri.

Jeesus oli tahtonsa mukaan joko maallisessa tai taivastietoisuudessa. Avataara Ammaa kuvaavissa kirjoissa tulee esiin, että hänellä on tässä suhteessa sama kyky. Jokaisella on oma henkinen tie kuljettavana. Toisen kokemus ei ole oma kokemus. Näin jokainen on oma pappinsa. Kuvaannollisesti

henkisissä kirjoissa kuvataan asiaa, että vuoren huipulle on monta tietä. On henkinen tie mikä tahansa, niin keskeistä on totuudellisuus, pyrkimys mielen hallintaan sekä puhtauteen ja hyväntahtoiseen elämäntapaan.

Henkisyys voidaan kokea tyyneydessä ja hiljaisuudessa. Tällöin pitää luopua hetkeksi kaikesta ulkomaailmasta kerätystä tiedosta ja omasta älyllisyydestä, odotuksista ja ennakkoehdoista eli työntää maallinen mieli ajatuksineen hetkeksi syrjään.

Ervast korostaa kirjoissaan, että pelastus ja ikuinen elämä on Kristuksessa, Jumalan Pojassa ei Jeesuksessa, persoonallisuudessa, joka eli kaksi tuhatta vuotta sitten. Ervastian mukaan protestanttinen kirkko vie tässä asiassa ihmiset harhaan ja estää pelastusta. Neale Walsch tuo kirjoissaan toistuvasti esiin näkökulman, että ihminen voi olla henkisen todellisuuden ulko- tai sisäpuolella. Sisäpuolelle ei pääse kuin kokemalla.

KIRKOLLISESTA "SYNTIPUKISTA"

Kun jotakin mielipidettä toistetaan vuosisadasta toiseen, niin se muuttuu enemmän ja enemmän itsestäänselvyydeksi. Lääketieteellisesti Jeesus oli ihmisestä syntynyt ja ihmisenä kuollut eli ihminen. Nyt on saatu tietoa alkuseurakunnan ajalta, Tällöin Jeesusta ei pidetty ihmisten syntien sijaissovittajana eli "syntipukkina". Ristinkuoleman yhteydessä Jeesus pyysi Luojalta anteeksiantoa pahantekijöilleen, koska nämä eivät tiedä mitä tekevät. Tämä osoittaa myös yksiselitteisesti, ettei Jeesus pitänyt itseään kirkon tarkoittamana "syntipukkina" ja näin ihmiskunnan lunastajana. Jeesus kuvasi Vuorisaarnassa elämäntavan, kuinka jokainen pelastuu taivaaseen.

ELÄMÄ ON LUOJAN LÄSNÄOLOA

Liittyen vapaaseen tahtoon ihmisen pitäisi aktivoitua elämän antamille kohottaville henkisille mahdollisuuksille, toisten hyväntahtoiseen huomioimiseen. Koko elämä olisi keskeistä nähdä Luojan läsnäolona. Ihanne olisi pitää Luojaa korkeimpana ajatuksena jatkuvasti mielessään, muutoin on vaarana siepata toisten tarkoitushakuisia mielipiteitä ja ajautua sivuraiteille. Sielu, korkeampi minä on Luojan rakkaudellisuuden ruumiillistuma. Näin ihminen on kaiken aikaa Luojan rakkaudellisessa tietoisuudessa tietäen aina, onko valinta hyväntahtoinen, elämää auttava vai tuhoava.

Kun ihminen keskittyy johonkin, niin samalla mielen ajatusvirta pysähtyy ja mieli hiljenee. Ihminen virittäytyy ja yhtyy tavallaan keskittymiskohteeseen. Esimerkiksi jos riitelee toisen kanssa ja vihastuu, niin keskittymällä tähän ihminen muuttuu tavallaan vihaksi. Jokainen on vastakkaisten voimien välissä, mitä paremmin pystyy pitämään Luojan mielessään, niin sitä paremmin pystyy lipumaan kielteisten asioiden ohi.

Vapaan tahdon mukaisesti elämä etenee omien ajatuksien ja toiveiden johdattamana. Luoja ei pakota ihmistä tahtonsa. Henkissielullisesti jokaisessa kokemuksessa on myös läsnä Luojan rakkaudellinen läsnäolo. Vastoinkäyminen voi antaa harppauksen henkisessä kehitystapahtumassa.

Tietyllä tavalla elämä on täydellistä, vaikka se ei olisikaan sellaista, mitä ihminen haluaa. Pekka Ervast tuo kirjoissaan näkökulman, että valkoiset ja mustatkin enkelit ovat Jumalan palvelijoita. Valittaessa mustien enkeleiden palveluksia opitaan oman ankean kokemuksen kautta valitsemaan hyväntahtoisuus. Ervast tuo jopa näkökulman, että ihminen on saanut kaiken hyvän pahan kautta.

LUOJAAN PITÄISI SUHTAUTUA KUIN HYVÄÄN YSTÄVÄÄN

Neale Walschilta on seitsemän suomenkielistä kirjaa, jotka on luotu telepaattisesti kanavoimalla. Kirjat käsittelevät ihmisen ja Luojan välistä suhdetta ja kommunikointitapoja. Kirjoissa tuodaan esiin mielenkiintoisia näkökulmia, esimerkiksi jos rukoilee haluavansa jotakin, niin rukoilee halua ja työntää halun kohdetta pois. Sielu viestittää rakkaudellisen vaihtoehdon ja mahdollistaa näin rakkauden kokemisen sekä sitä kautta korkeamman tietoisuuden. Ei ole olemassa persoonallista paholaista, joka kanssa voi neuvotella.

Walsch kanavoi kirjassaan "Ystävyys Jumalan kanssa" (WSOY, 2003) sivulla 271 seuraavasti: "Jos olet tullut luokseni luottaaksesi minuun, rakastaaksesi minua ja ottaaksesi minut vastaan - jos olet ottanut askeleen ollaksesi ystävä Jumalan kanssa - silloin et epäile koskaan, että minä olen kanssasi aina ja kaikin tavoin." "Vietä joka päivä muutamia hetki ottamalla vastaan kokemuksesi minusta. Tee se nyt, kun sinun ei ole pakko, kun elämän olosuhteet eivät näytä vaativan sitä sinulta."

Walsch painottaa kirjoissaan, ettei Luoja voi löytää mielen ajatuksista vaan kokemalla eli Tämä on kätkössä sydämen, sielun ja mielen syvimmissä sopukoissa. Se löytyy sieltä ja se voidaan kokea aitona ja täydellisesti vain siellä, ei jonkun muun ihmisen, paikan tai olion kautta.

Rudof Steinerillä oli syntymälahjana henkisen näkemisen kyky ja näin hän pystyi henkisesti havainnoimaan, miten erilaiset harjoitukset vaikuttivat henkisiin rakenteisiin. Hän kehitti suoranaisen hengentieteen, jonka avulla jokainen tulee turvallisesti henkisesti näkeväksi. Tämä tie on hyvin vaativa.

MIELIKUVA ON KUTSU JA TOTEUTUKSEEN PYRKIVÄ VOIMA

Uskonnollisessa meditaatiossa ja rukouksessa ollaan hetki Luojan kanssa. Alussa olisi olennaista kohdentaa huomio Luojaan. Huomaa tässä yhteydessä "Isä meidän" rukouksen alku. Jeesus suositteli, että Luoja pitäisi lähestyä lapsen kaltaisesti eli vilpittömästi ja rakkaudellisesti, ilman omia ajatuksia, odotuksia, ennakkoehtoja. Jos alkaa pohtia jotakin, niin samalla sulkee mielensä kaikelta muulta. Ihmisen mieli toimii samanaikaisesti sekä maallisessa että henkisessä todellisuudessa. Ei voi kokea, jos ajattelee. Ajattelemisen tapahtuu aina maallisessa mielessä, maallisessa tietoisuustilassa keskeyttäen mahdollisen kokemisen.

RAKKAUS YHDISTÄÄ LUOJAAN

Avataara Amma suosittelee henkisenä tienä antaumuksen tietä, joka tarkoittaa epäitsekästä rakkaudellista turvaamista Yhteen Jumalaan. Antaumuksen tiellä voi nauttia autuudesta heti alusta alkaen. Avataara Amman mukaan tiedon tiellä pyrkiminen perimmäiseen totuuteen on hyvin vaikeata ja vain yksi tai kaksi tuhannesta onnistuvat. Avataara Amman mukaan jokaisen ihmisen on mahdollista kokea maallisen elämän aikana tietoinen Luoja-, taivaskokemus.

Ihminen on kaiken aikaa Luojansa läsnäolossa, Tämän energiakentässä. Avataara Amman mukaan sisäinen Itse laittaa ihmiselle verhon, joka on mahdollista ottaa pois koska tahansa. Kaikki on Jumalan tietoisuuden läpäisemää tapahtuen Tämän Mielessä. Carl G. Jung viittasi edellisessä kirjassaan sisäiseltä Itseltä saamaansa oivallukseen, että ihminen vetää verhon päällensä, mikä estää valomaailmoja näkymästä.

Vuoren huipulla kaikki on selkeätä ja kirkasta päinvastoin kuin vuoren juurella, missä viidakon lait voivat vaikeuttaa vielä elämää. Vaikka kirkkouskonnoissa voi olla hyvin maallistuneita oppeja, niin henkiset mestarit näkevät henkisyyden samalla tavalla. Toinen voi painottaa jotakin asiaa enemmän, esimerkiksi Buddha meditaatiota, Jeesus rukousta.

PELKO ESTÄÄ LUOJAN KOKEMISEN

Rakkaus on jumalallinen ominaisuus, jumalallista värähtelyä, pelko liittyy maalliseen mieleen ja pelko estää tehokkaasti Luojan kokemisen. Ajatus - mielikuva on toteutukseen pyrkivä voima etsien myös yhtymäkohtia alitajunnasta ja ympäristöstä. Mieli on helppo sysätä sivupolulle vaihtamalla Jeesuksen kuvaama rakkaudellinen Isä kostonhimoiseksi ja pelottavaksi tuomariksi, joka uhkailee ihmistä iankaikkisella kadotuksella. Näin luterilaisen kansankirkon pelkohallinta eristää ihmisen tehokkaasti Luojayhteydestä. Ihmisen on vaikeata lähestyä pelottavaa.

Pelko asustaa maallisessa mielessä tukkien sen ja estäen näin rakkauden värähtelyt, mitkä tarvitaan Luojan kokemisessa. Voimakkaassa pelkokokemuksessa ihminen lamaantuu, ymmärrys heikkenee ja tietoisuus samenee. Pelkohallinta on tyypillinen maallinen pakottamiskeino.

Uskon varmuus tulee kokemuksen kautta. Jos luodaan pelottava jumalkuva, niin ihminen pyrkii lähestymään uskonnollisuutta ulkokohtaisesti. On asia mikä tahansa, niin mietitään voiko sitä uskoa vai ei ja asia jätetään siihen. Jeesus tarkoitti kuitenkin elämäntapaa, missä on määrätietoinen pyrkimys tietoiseen Luojayhteyteen. Jeesuksen ohjeistuksella tämä onnistuu jokaiselle.

Jeesus painotti, että etsivä löytää, kolkuttavalle avataan. Tässä tulee hyvin esiin, että kristillisyyden on Jeesuksen kuvaama elämäntapa. Kristillisyyden on usein maallistettu tiettyihin ulkoisiin tapoihin ja organisaatiota tukeviin oppeihin. Jokainen joka lukee Vuorisaarnan huomaa, mitä tarkoittaa kristillinen elämäntapa.

Neale Walsch kanavoi telepaattisesti kirjassaan "Yhteys Jumalaan" (WSOY, 2002) sivulla 181 "Pitäisi tehdä kaikki tarvittava: - mietiskelemään, liikkumaan, rukoilemaan, lukemaan, kirjoittamaan, kuuntelemaan musiikkia, mikä tahansa mikä toimii" "sytyttääkseen tietoisuutenne uudelleen joka päivä. Silloin olette korkeimmassa pyhässä paikassa. Koette autuuden tunteen ja ajattelette itsestänne ja muista ja koko elämästä hyvää."

ISÄ - POIKA - PYHÄ HENKI

Raamatullinen kolminaisuus Isä - Poika - Pyhä Henki eli ajatus, sana ja teko toistuu kaikessa. Jos vain ajatellaan tai puhutaan, niin ei tapahdu mitään, tarvitaan vielä toteutus.

IHMINEN ON PAITSI KEHO NIIN MYÖS HENKI

Raamatussakin tuodaan selkeästi esiin, että keho on vain osa ihmisyyttä. Raamatussa kerrotaan profeetta Jeremiaan yhteydessä, että Jumala tunsi hänet ennen kuin valmisti hänet äitinsä kohdussa. Sananlaskuissa sanotaan: "Herra loi minut töittäni esikoiseksi, ensimmäiseksi teoistaan, ennen aikojen alkua. Iankaikkisuudesta minä olen asetettu olemaan, alusta asti, hamasta maan ikiajoista". Ihmisen henkiolemus tuli korostetusti esiin Jeesuksen ilmestymisissä ristinkuoleman jälkeen.

MATERIALISMI TARVITSEE SOKEAN USKON

Lääketiede näkee ihmisen yksipuolisesti materialistiselta näkökulmalta. Kun jotakin mielipidettä toistetaan jatkuvasti, niin osa ihmisistä alkaa pitää sitä totena itsestään selvyytenä, jota ei lupa edes kyseenalaistaa.

Materialismissa mieli täytetään tätä tukevilla ajatuksilla ja huomioilla inhimillisen hyvántahtoisen ihmisyyden kustannuksella. Tällöin on helppo tuhota luontoa ja torjua inhimillisyyttä, myötätuntoa sekä rakkautta jonkinlaisina solutoimintojen häiriöinä.

Mikä tahansa henkinen asia voidaan torjua vetoamalla tieteelliseen näyttöön, mikä tarkoittaa yleensä loputonta toistettavuutta. Tapahtuma on kuitenkin kaikille todellinen, vaikka se tapahtuisi vain kerran, jos se on luotettavasti dokumentoitu. Henkiseen tapahtumaan ja todisteeseen pitäisi suhtautua kuitenkin henkisesti aktiivisena virikkeenä. Vasta oma tietoinen Luojakokemus antaa yksiselitteisen varmuuden.

Olisi keskeistä huomata, etteivät solut voi rakastaa, kirjoittaa kirjoja ja luoda sinfonioita. Taide, musiikki ja laulaminen saavat voimansa sekä innoituksen rakkaudesta toimien vastavoimana materialismin henkisellem pimeydelle.

Kun ihminen kokee rakkautta, niin aivoissa voidaan todeta vaste. Aivoja ärsyttämällä ei saada syntymään rakkautta jotakin henkilöä kohtaan. Rakkaus, inhimillisyys, myötätunto, intuitio ovat ihmisen henkissielulliseen rakenteeseen liittyviä jumalallisia ominaisuuksia eikä solutapahtumia.

Aivot ovat tietokonemainen muistikeskus. Tapahtuman pitää rekisteröityä aivoihin, jotta se olisi käytössä maallisessa elämässä. Jokainen joka tutkii aivoja ja sen suunnattoman hienoa yhteistoimintaa tulee ajatukseen, ettei se ole voinut syntyä sattumien summana. Tarvittaisiin tuhansia samansuuntaisia

mutaatioita. Tapahtuma on kuin tuhansien perättäisten "lottovoittojen" vyöry. Maallisessa elämässä ei kukaan usko edes muutamaa perättäiseen lottovoittoon.

Ihmisen tulisi miettiä, mikä on oma johtotähti elämässä. On keskeistä huomata, että jokainen pyrkimällä toteuttamaan Jeesuksen Vuorisaarnan ohjeistuksen kokee yksiselitteisen Luojakokemuksen. Hetkenkin, 1-2 sekunnin Luojakokemus muuttaa koko elämän antaen syvällisen elämäntarkoituksen ja poistaen kuolemanpelon. Mutta ihminen ei saisi olla ennakkoehtojen tukahduttama. On hyvin vaikeata havaita tai kokea omien ajatuksiensa vastaista tai epäilemäänsä.

VALVONTAKAMERASTA

Jos valvontakamera tallentaa jonkin rikoksen, niin kaikki pitävät asiaa toteen näytettynä. Mutta jos valvontakamera tallentaisi henkisen tapahtuman, niin tämä laukaisisi poikkeuksellisen voimakkaat itsesensuuri-, kieltämis-, torjunta- ja pilkkamekanismit koskien laitteiden kuntoa ja henkilökunnan ammatillista koulutustasoa. Ihminen pystyy järjeilemään minkä tahansa asian omaksi edukseen totuuden kustannuksella jotakin pientä yksityiskohtaa korostamalla tai vääristelemällä.

HYPNOOSISSA SUORITETTAVA "VESILASIKOE"

Kaikkialla maailmassa olisi helposti toistettavissa ns. "vesilasikoe", missä syvähypnoosissa ihmisen tunto siirretään veteen vesilasissa. Kolmannen ihmisen suorittama neulanpisto veteen aiheuttaa aina kipureaktion, vaikka se suoritettaisiin toisessa huoneessa tai vaikkapa talon ulkopuolella. Tämä koe ei ole lääketieteellisesti selitettävissä ja viittaa ihmisen henkissielulliseen rakenteeseen. Kirjassaan "Hypnoosi" (Tammi, 1968) sivulta 226 alkaen psykologi Jarl Fahler kuvaa yksityiskohtaisesti näitä kokeita ja niihin liittyviä näkökohtia.

Materialistinen yliopistotiede ei ole kiinnostunut tällaisesta kokeesta, koska se osoittaisi materialismin tieteellisen pohjan virheelliseksi.

KEHO ON VAIN OSA IHMISYYTTÄ

Nukahtaessa jokainen irttaa henkissielullisena olentona kehostaan astraali- eli unimaailmaan. Ihminen muodostaa ajatuksillaan ja tunteillaan astraalimaailman. Unen aikana on helppo huomata, että ajatukset ja tunteet vaikuttavat unen sisältöön. Kehosta irttoaminen nukahtamisen yhteydessä voi olla myös tietoinen tapahtuma. Toisinaan unen aikana voi tehdä mielenkiintoisen havainnon, seisoo kehonsa vieressä sitä tarkkaillen. Lääketieteellisesti ihminen on pelkkä aineellinen keho ja se tutkiikin unta vain heijastuksina kehoon ja terveyteen.

Henkissielullisesti keho on pelkkä kuori maallista elämää varten ilman omaa tajuntaa ja ajattelumahdollisuutta. Näin ihmisyydessä muuttuukin keskeiseksi ajatukset ja tunteet eli henkissielullinen minä ajattelee ja tuntee eikä keho. Kymmenet miljoonat ihmiset ovat kokeneen kehosta irtautumisen ja kaikki tekevät samat havainnot. Minä on henkissielullisena olentona kehon ulkopuolella ajattelevana henkiolentona ja keho todetaan pelkäksi kuoreksi maallista elämää varten. Kun ihminen oivaltaa, ettei olekaan pelkkä aineellinen kuori, niin ihmisen tietoisuuskeskus alkaa siirtyä kohti Itseä.

Tällöin korkeampi minä alkaa ilmetä ajatuksissa, sanoissa ja teoissa. Mitä lähemmäksi ihminen pääsee Luojayhteyttä, niin vastaavasti sitä vaatimattomammaksi persoonallinen minä muodostuu.

Jokainen näkee elämän ajatuksiensa suodattamana ja värittämänä. Keskeistä olisi olla päämäärätietoinen ja pitää korkeinta ajatusta eli Luojayhteyttä aina mielessään. Kun pitää jatkuvasti Kristusta mielessään, niin tähän tulee erityinen kollektiivinen lisävoima mukaan nimen kautta. Ihminen on Luojansa ilmentymä ja on keskeistä oivaltaa, ettei ihmiselle voi tapahtua mitään Luojan tietämättä. Ihminen saa vielä kohottavan voiman, kun ajattelee olevansa jatkuvasti Tämän suojeluksessa.

Jokainen Luojaan kohdistuva rakkaudellinen ajatus ja rukous

jää vaikuttamaan pysyvästi kohottavana voimana. Rakkauden värähtelyt puhdistavat ihmistä edesauttaen henkistä kasvua ja sisäistä henkistä heräämistä.

Luojayhteyden ei saisi tehdä ajatusesteitä odotuksilla tai ennakkoehtoilla. Luojayhteydessä on kysymys kokemisesta eikä jonkin opinkappaleen hyväksymisestä. On keskeistä huomata kokemisen ja mielipiteen ero. Luojakokemuksesta voidaan lukea kaikki mahdollinen ja puhua loputtomasti vuodesta toiseen, mutta tapahtuma jää epäselväksi. 1-2 sekunnin omakohtainen kokemus poistaa kuolemanpelon ja antaa Luojayhteydestä kokemuksellisen ymmärryksen. Sama näkökulma on puhtaasti maallisissakin asioissa. Jos ajattelee uimista, polkupyörällä ajoa, laskuvarjolla hyppäämistä jne, niin kokemus jää epäselväksi siihen asti, kun sen on itse kokenut.

Luojakokemuksessa mieli hiljenee, ajatusvirta pysähtyy ja sielun rakkauden virta vie Luojayhteyden, jolloin tapahtuu tajunnan laajentuminen. Rakkaudessa ihminen yhtyy rakkauden kohteeseen ja kaksi muuttuu yhdeksi eli minätajunta yhtyy hetkeksi Luojan Mieleen kokien tajunnan laajentumisen.

Tapahtumaa liittyy mielenkiintoinen näkökulma. Luojakokemus ei liity ihmisen sosiaaliseen asemaan tai koulutustasoon, vaan mielen puhtauteen ja hallintaan sekä rakkaudellisuuteen. Korkeasti koulutetun voi olla vaikeata irtautua piintyneistä ajatuksistaan.

Kirjassaan "Huomisen Jumala" (WSOY, 2005) sivulla 50 Neale Walsch kanavoi seuraavasti: "luovuutta ja elämää ohjaava voima on ideoiden kasvupohja, jumalallista värähtelyä ihmisessä, itsemme suurempi versio, tietoisesti ja tarkoituksellisesti toimiva kosminen olento, joka on virittäytynyt inhimillisiin päämääriin ja mahdollisuuksiin."

Hindulaisuudessa käytetään termiä monadi ihmisen Luojasta. Tämä on mahdollista havaita ja kokea.

Ihmiseen sisimpään kätkeytyy salaperäinen rakkauden kaipuu, kysymyksessä on Luojan rakkauden kaipuu. Ihminen pyrkii etsimään rakkautta usein jostakin itsensä ulkopuolisesta, toisesta ihmisestä, paikoista. Elämän syvin salaisuus on tiedostaa ja

kokea oma Itse, Luoja rakkauden lähteenä. Tämä on kaiken aikaa lähellä, lähempänä kuin oma hengitys eli jokainen on Luojan rakkaudessa, luovassa, innoittavassa aurassa. Luojaan pitäisi saada kokemuksellinen, tietoinen yhteys.

Neale Walsch kanavoi kirjoissaan, että syntymällä ihmiseksi jokainen on tapahtumaketjussa, missä Luojayhteys pitäisi tiedostaa. Mitä ihminen ei tiedosta, niin sitä ei ole omassa todellisuudessa. Tämä sama asia tulee esiin maallisissakin asioissa, esimerkiksi musiikkikappale tulee omaksi todellisuudeksi vasta kun sen on kuullut.

3. KUVA Kirkkotaulussa kuvataan taivaskokemuksen iloa, rakkautta, autuutta.

MINÄ ON MIELESSÄ KESKELLÄ MIELIKUVIANSÄ

Jokaisen elämä etenee omien ajatuksien, tunteiden, sanojen ja tekojen johdattamana. Näin näkökulman valitseminen tulee keskeiseksi. Mielessä minätaajunta on kuin pallon keskellä. Omat ajatukset heijastuvat takaisin minään kuin peilistä. Ihminen elää maallista todellisuutta nähden mitä odottaa näkevänsä eli näkee maailman omien mielikuviansa, ajatuksiensa mukaisena. Jokaisen tulisikin olla huolellinen, mitä ajatuksia hyväksyy mieleensä.

IHMISEN TULISI TOTEUTTAA ITSEÄÄN

Ihmisen tulisi toteuttaa itseään eli olla tietoinen ajatuksistaan sekä päämäärätietoinen. Jos ei ole tarkkaavainen, niin toteuttaa helposti muiden mielipiteitä. Esimerkiksi protestanttinen kirkko, aina Lutherista asti, on suhtautunut mystiikassa Kristuksen kohtaamiseen kielteisesti, koska tämä vaarantaa vanhurskauttamisoppia sekä kirkkoyhteisöä (Otavan iso tietosanakirja). Kirkkoherra Voitto Viro tuo kirjassaan "Sielu on suunnaton ihme" syyn protestanttien kielteiseen suhtautumiseen mystiikassa Luojansa kohtaamisesta: "ihmisen syntyisyys ja vanhurskauttamisopin perusteet vaarantuvat".

Lähes 200 v. Jeesuksen kuoleman jälkeen kirkkoisä ehdotti, että Jeesuksesta tehdään "syntipukki", jonka avulla ihmisistä tehdään otollisia Jumalalle. Alkuseurakunnan ajalta on saatu runsaasti tietoa. Alkuseurakunnan käsitemaailma ei tuntenut oppia Jeesuksen lunastuskuolemasta. Jokainen joka lukee Vuorisaarnan huomaa, että Jeesus kuvaa ihmisen pelastumisen aivan toisella tavalla.

Ihmisyys on liittyy eräs erikoispiirre. Kaikki kertovat, että ovat totuuden puhujia. Luterilainen kansankirkko julistaa mielellään, että se on Jeesuksen työn jatkaja. Totuudellisuus voi olla kuitenkin hyvin erikoista. Esimerkiksi luterilainen kansankirkko suhtautuu henkisiin pyrkimyksiin, hengellisyys on ja jopa Luoja-, Kristuskokemukseen täydellisesti päinvastoin kuin Jeesus kehotti tekemään.

Jeesus kehotti toistuvasti hengellisyys on. Esimerkiksi "Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut." (Joh.14:26) "Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen, Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa." (Joh.16:13)

Muutama vuosi sitten luterilaisen kansankirkon johto perusteli Nokia Mission herätysliikkeen poistamista kirkosta kirkon oikeaoppisuudella. Liike syntyi Nokialla kirkkoherran toimesta. Asiassa ei auttanut Raamattuun vetoaminen.

VT:ssa on hyvin erikoisia käskyjä, kuten kurittoman lapsen kivittämisestä. Osa UT:n kirjoittajista ei ole koskaan nähnyt Jeesusta. Huomaa tässä yhteydessä Luukkaan evankeliumin alku. Jeesuksen sanoma ja kutsu hengellisyyteen on kuitenkin selkeä ja yksiselitteinen.

Uskonto-opillisesti on erikoista, että ortodokseille on Pyhän Hengen, Kristuksen kokeminen suurin onni ja armonosoitus eli suhtautuminen hengellisyyteen on täydellisesti päinvastaista kuin luterilaisessa kansankirkossa.

Keskisuomalaisessa oli 24.12.2018 pappismunkki Mikaelin haastattelu. Tässä hän kiinnitti huomiota: "Munkkien ja muiden ortodoksien kutsumus on pyrkiä yhteyteen Jumalan kanssa, antaa tilaa Jumalan tahdolle ja läsnäololle. Isä Mikaelin mukaan Jumalan läsnäoloa ihmisessä ei kuitenkaan yleensä itse huomaa. Sen sijaan muut huomaavat, että toinen ihminen alkaa huokua Jumalan hyvyttä ja rauhaa. Sellaisen ihmisen lähellä tulee rauhallinen olo, valon tuntu. - Kun valon määrä lisääntyy ihmisessä, hän myös itse näkee selvemmin, mitä vielä puuttuu siitä, että olisi lähempänä Jumalaa." "Ortodoksisuuden arvoitukset avautuvat isä Mikaelille parhaiten mystiikan, taiteen, runojen, kirkkolaulujen ja ikonien kautta."

Edellisestä käy hyvin ilmi, kuinka hengellisyys on koko elämän kestävä elämäntapa, missä pyritään aina läheisempään Luojayhteyteen.

UNIEN KAUTTA IHMINEN SAA TIETOA, MISTÄ EI OLE VOINUT OLLA TIETOINEN

Pekka Suominen on kirjoittanut kirjan "Unikuva, kielikuva, mielikuva" (Topword, 2003). Tuhannet asiakkaat tullessaan ammattiauttajille kertoivat ensimmäiseksi unensa ja jälkeenpäin tarkistettiin, mitä tapahtui. Tietyissä unityypeissä oli osuvuus Pekka Suominen luentotiedon mukaan lähes sataprosenttinen. Uni on omalla tavallaan tarkka symbolinen kuvaus jostakin asiasta. Siihen voi kätkeytyä myös varoitus, mitä pitäisi ottaa huomioon, mitä tulevaisuudessa tapahtuu jne. Olisi hyvä kirjoittaa selkeät unet muistiin, varsinkin samansuuntaiset unet viestittävät jotakin täsmällistä.

Kannattaa terävöityä, jos unessa näkyy arkkityypisiä symboleita (koko ihmiskuntaa koskevia), kuten eläimiä, kasveja, värejä, ikivanhoja uskonnollisia symboleita. Kuoleman läheisyydellä on useita erilaisia symboleita. Kulkuväline unessa viestittää aina jotakin, samaten tien olemus, onko esimerkiksi esteitä. Talo kuvaa ihmistä, kuusi miestä, koivu naista jne.

Pekka Ervastian mukaan on olemassa näkymätöntä astraalisubstanssia, johon kaikki ajatukset pukeutuvat. Jokaisella ajatuksella on oma elämänsä, jokainen ajatus, joka erkanee ihmisen organismista näkymättömään maailmaan, pukeutuu omaan muotoonsa.

Edelliseen liittyen keskittynyt pahantahtoinen katse näkyy kulkevan selvänäköisesti suoraan tummana aaltoliikkeenä kohdehenkilöön. Herkkä kohdehenkilö vaistoa tämän kielteisen huomion.

Ihmiset luovat ajatuksillaan ja sanoillaan ilmapiirin, jonka voi vaistota. Kotona olisi keskeistä luoda myötätuntoisia katseita, ajatuksia ja sanoja sekä kosketuksia.

Luojalle kaikki informaatiokanavat ovat mahdollisia. Jos on

vaikea ongelma, niin aamulla herätessä ratkaisu voi olla kirkkaana mielessä. Vastaus voi olla myös symbolisena unitapahtumana. Periaatteessa astraalinen näkeminen tapahtuu mielen valkokankaalla kuvina tai elokuvamaisesti. Tällöin joudutaan arvaamaan tai päättämään, mistä on kysymys. Henkisessä näkemisessä pitäisi saada korkeammat tsakrat mukaan, silloin sisäisesti tiedetään, mistä on kysymys eli ulkokohtainen havainnointi muuttuu kohteen sisäiseksi kokemiseksi ja tietämiseksi.

Esimerkiksi jos näkee valo-olennon, niin rakkaudellinen tunne, ruusun tuoksu kertoo alkuperän Kristuksen henkimaailmasta. Kielteinen pelottava, ahdistava tunne ja mahdollinen rikin haju viestittää päinvastaista lähdeä.

KEHOSTA IRTAUTUMISESTA

Sattumanvarainen kehosta irtautuminen henkissielullisena olentona on melko tavallista, ilmeisesti kymmenet miljoonat ihmiset ovat sen kokeneet. Kehosta irtautuminen tapahtuu "höyhenenkevyesti". Samalla tehdään toisinaan havaintomatkoja, mikä ei ole mahdollista kehosta käsin. Tähän kokemukseen liittyy yleisesti kuolemanpelon menettäminen. Osa kokijoista ei haluaisi palata takaisin kehoonsa. Tässä kokemuksessa liikutaan henkissielullisena olentona ajatuksen voimalla ja jokainen huomaa, että keho on pelkkä kuori maallista elämää varten eikä sillä ole omaa tajuntaa. Mielenkiintoisena yksityiskohtana jokainen huomaa elämänsä jatkumisen toisessa tietoisuustilassa, vaikka ei palaisi takaisin kehoonsa. Joillakin voi olla toistuvia tällaisia kokemuksia, joillakin se voi tapahtua tahdonalaisesti (huomaa tässä yhteydessä 2 Kun. 6:12). Raamatussa kuvataan, kuinka profeetta Elia teki kehon ulkopuolella vakoilua muistuttavia havaintomatkoja. Shamaanirumpu on toisinaan yhdistetty apuvälineeksi shamaanien astraalimatkoissa.

SUGGESTIOSTA

Hypnoositeknikoita on lukuisia. Periaatteessa hypnoosi ja suggestio ovat yksi ja sama. Tällöin ei voida todeta erityistä tapahtumaa aivoissa tai käytöksessä. Suggestio on ajatus, mihin kohdehenkilö keskittyy. Suggestio onnistuakseen ei tarvitse unen kaltaista tilaa. Hypnoosissa ja akupunktiossa on mielenkiintoinen samankaltaisuus, sillä näissä herkkyys menee gaussin käyrän mukaan. Molemmissa pieni prosentti on erittäin herkkiä ja vastaavasti pienelle osalle vaste on hyvin vähäinen.

Auktoriteetin suorittamana ja mahdolliset rituaalit lisäävät suggestioherkkyyttä hypnoosissa. Lääketieteellisesti hypnoosiherkkä hyötyy erityisesti kivunhoidosta, tupakan polton lopettamisesta jne. Lavahypnoosin suorittajalla on yleensä taito löytää hypnoosiherkkiä, mutta kohdehenkilöille ei ole koskaan mitään positiivista tapahtumasta. Hypnotisoija voi olla suggestiivinen ja onnistua hypnoosin suorittamisessa, mutta samanaikaisesti voi olla kouluttamaton ja moraaliltaan arveluttava. Jos on mielenterveysongelmia, niin hypnoosi voi johtaa sairauden puhkeamiseen.

Suomen teosofisen seuran perustajan, näkijän ja kirjailijan Pekka Ervastian mukaan hypnoottisessa tapahtumassa suggestion antajasta lähtee astraalismentaalisainetta hypnotisoituun. Tämän vuoksi suggeroitu henkilö joutuu suggeroijan valtaan ja tottelee häntä ilman parempaa tietoa. Mitä sensitiivisempi henkilö on kysymyksessä, niin on sitä suurempi vaara, että suggeroija pääsee vaikuttamaan toiseen salakavalasti. Olennaista on, että hypnoosin syvetessä ihmiselle annetaan valta toisen ihmisen yli. Helena Blavatsky piti sitä tämän vuoksi mustana magiana. Ervastian mukaan hypnotisoija on tahdonvoimaisempi kuin hypnotisoitu.

IHMISELLÄ ON KAKSI OMAA TUNTOA

Lapset ovat kotona ja nuoruudessa alttiita suggestioille. Näin ihmiselle muodostuu kaksi omaatuntoa toinen lapsuuden ja nuoruuden olosuhteista sekä toinen Luojayhteydestä.

Kotona lapsen mieleen voidaan iskostaa käsityksiä kostonhimoisesta Jumalasta, synnin seurauksena iankaikkisesta kadotuksesta ja kidutuksesta. Tämän seurauksena ihminen voi aikuisenkin ajautua synnintunnossa itsemurhan partaalle tapahtumasta, mikä naapurille voi olla olankohautuksen arvoinen asia.

HENKISISTÄ VALOKUVISTA

Materialismissa kielletään Luojamahdollisuus ja henkinen rinnakkaistodellisuus jo ennakkokäsityksenä. Kuitenkin yksi ainoa henkinen valokuva osoittaa materialismin oppirakennelman virheelliseksi. Henkisiä valokuvia on lukemattomia, mutta nämä ovat lähes aina sattumalöydöksiä. Näin ne pystytään aina torjumaan epätieteellisinä. Henkisiä valokuvia on saatu myös runsaasti tieteellisissä koeolosuhteissa tutkittaessa huippumeedioita. Tällöin henkinen rinnakkaistodellisuus on tullut aistihavainnoin esiin ja kuvattavaksi, esim. IMI:ssä (Institut Metapsychique International) Pariisissa <http://www.metapsychique.org>

AIVOT OVAT AINEELLISTUNUT OSA MIELTÄ

Neale Walsch kanavoi telepaattisesti kirjoissaan, että aivot ovat aineellistunut osa mieltä ja näin vain pieni osa siitä. Tämä selittää arvoitukselliset tapahtumat kehosta irtautumisen yhteydessä. Tehdään havaintoja jotka eivät ole mahdollisia kehosta käsin. Eräänä erikoisuutena Suomen TV 4:ssä oli 09.12.2003 BBC:n tuottama ohjelma, jossa käsiteltiin Pam Raynoldsin kuolemanraajakokemusta Barrowin neurologisella klinikalla Phnexissa. Aivoleikkauksen vuoksi potilaan lämpötila laskettiin tunniksi 10-15 C asteeseen. Verenkierto, sydämen toiminta ja hengitys pysäytettiin. Aivotoimintaa ei ollut. Siitä huolimatta potilas pystyi kuvailemaan tapahtumia yksityiskohtaisesti leikkauksen ajalta. Ilmiö ei ole lääketieteellisesti selitettävissä.

Kun ihminen katsoo jotakin, niin havainto muuttuu ajatukseksi, mikä vasta tiedostetaan. Mielellä ja aivoilla on läheinen yhteys. Aivot ovat tietokonemainen muistikeskus ja aivoja ärsyttämällä saadaan esiin vain vanhoja mielikuvia. Intuitio, rakkaus, myötätunto, hyväntahtoinen inhimillisyys ovat jumalallisia ominaisuuksia heijastuen aivoihin, mutta eivät synny solutoimintona aivoissa.

On keskeistä huomata, että intuitio tulee korkeammasta minästä, sielusta. Näin intuitiota ei voi pakottaa ulos maallisesta mielestä eli mitä enemmän stressiä niin sitä enemmän luovuus ja intuitio vaikeutuvat. Intuitiota pitäisi lähestyä rakkauden, ilon, kauneuden, kohottavan musiikin värähtelyissä. Muusa, todellinen tai kuviteltu on usein keskeinen luovuuden ja innoittamisen lähteenä taiteessa ja kirjallisuudessa.

MIELI PITÄISI OLLA MINÄN HALLINNASSA

Ihminen ajattelee usein, kun jää eläkkeelle, niin on aikaa ja mahdollisuuksia harrastaa uskonnollisia asioita. Omat piintyneet maallistuneet ajatukset voivat tehdä tämän kuitenkin hyvin vaikeaksi.

Elämä on täynnä mystiikkaa ja ihmeitä, jos antaa niiden tulla mieleensä. Henkisestä rinnakkaistodellisuudesta on monenlaisia kosketuskohtia maalliseen elämään, kuten lukemattomat henkiset valokuvat ja henkiset kokemukset ovat osoittaneet. Eräänä esimerkkinä suojelusenkelin pelastavasta kosketuksesta on runsaasti kirjallisia kuvauksia.

BIG BANG

Elämän synty on hyvin mielenkiintoinen. Aineellisen maailmankaikkeuden synty pystytään määrittämään hyvin tarkasti n.14 miljardin vuoden päähän. Tiedemiesten tietokonemallissa alkutilanne on ollut sokeripalan kokoinen tai vielä pienempi. Kukaan ihminen ei ymmärrä, kuinka näin pienestä voi syntyä miljardeja tähtisumuja miljardeine aurinkokuntineen. Henkissielullisesti Jumalan valosta, energiasta syntyi aineellinen maailmankaikkeus. Aine ja energia ovatkin yksi ja sama toinen kiinteässä muodossa. Materialistisesti ei voi ymmärtää, mistä alkuenergia muodostui.

Liittyen edelliseen henkissielulliseen näkökulmaan niin kaikki olemassa oleva on näinkin Luojan läsnäoloa ja energiaa. Tähän liittyy läheisesti, ettei ole minkään erillisyyttä. Carl G. Jung toi esiin edellisessä kirjassaan, että kaikki tapahtuu kollektiivisessä piilotajunnassa ja kaikki ovat siinä yhteydessä toisiinsa.

Jeesus korosti, että mitä teette pienimmille teette Hänelle. Kristinuskossa tämä on liitetty ihmisiin, joogassa koko luomakuntaan. Syvemmässä merkityksessä elämä on Luojan ilmennystä. Raamatussa sanotaan Johanneksen evankeliumin alussa, että kaikki on saanut alkunsa Hänen (Kristuksen, Sanan, Logoksen) kautta ja näin elämäkin on Luojan ilmennystä. Rakkaus Luojaan pitäisi heijastua myös elämän ja toisten huomioimisena sekä auttamisena.

IHMINEN ON RAKKAUSOLENTO

Raamatun mukaan ihminen on luotu rakkausolennoiksi. Näin rakkaus on ihmisen olemus. Ihmisen taustalla on Luoja rakkauden ja tietoisuuden lähteenä. Tähän pitäisi saada tietoinen yhteys. Maallinen minä pyrkii etsimään viisauden avainta usein jostakin ikivanhasta tai hyvin kaukaa. Elämän salaisuus, Luoja on lähempänä kuin oma hengitys.

Luonnonlakina samanlainen energia vetää puoleensa toista samalaista. Rakkaus on jumalallinen energisoiva ominaisuus, johon liittyy korkea tietoisuus, intuitio ja luovuus. Usein ihminen kohdistaa oman rakkausenergiansa johonkin kapea-alaiseen työhön tai ihmisryhmään. Henkisessä kehitystapahtumassa Luojarakkauden syntyessä rakkaus laajenee koskemaan myös Luojan ilmenemismuotoja. Rakkautta ei voi pakottaa, esimerkiksi ehdot on pakottamista. Rakkautta ei voi ottaa. Kun rakastaa toista, niin tämä synnyttää toisessa vastakaikua, resonanssia, joka koetaan yhteisenä rakkautena.

Sielun rakkaudellisuus avaa mielen kokemaan Luojan. Tapahtumaa edesauttaisi, jos ottaisi Luojan huomioon läsnä olevana todellisuutena ajatuksissa, rukouksessa ja meditoimalla. Sielullisuuden rakkauden tunteet heijastuvat ilona, myötätuntona, hyväntahtoisena inhimillisenä ihmisyytenä, rakkaudellisuuden ilmentämisenä ajatuksissa, sanoissa ja teoissa. Kun sydämen alue pakahtuu rakkaudesta ja ilosta, niin jaettu ilo on vielä kaksinkertainen ilo. Tanssiminen, laulaminen, halaaminen, tunteista puhuminen ovat luonnollisia ilmenemismuotoja. Tunne on energiaa ja on keskeistä, että se pääsee virtaamaan, ettei ihminen pakahdu siihen.

IHMISYYTEEN LIITTYY MAALAIJÄRKI

Ihmisydessä on keskeistä myös rakkaudellinen viisaus maalaisjärjen muodossa, ettei esimerkiksi ylenpalttisessa rakkaudessa takaa lainaa tai heittäydy tapahtumaan, mikä saattaisi olla hyvinkin kielteistä ajanmittaan.

Sydämen kyllyydestä suukin puhuu. Jos ihminen ei rakasta itseään, niin on vaikeata rakastaa muitakaan. On keskeistä ymmärtää, että ihminen on Luojaansa luomus, Tämän ilmentymä. Tässä mielessä jokaisen tulisi rakastaa itseään, pitää hyvää huolta itsestään paitsi mielen puhtauden suhteen niin myös kehon terveyden sekä hyvinvoinnin näkökulmalta.

ELÄMÄ PITÄISI ELÄÄ LÄSNÄ OLEVANA

Jokaisen pitäisi olla läsnä oleva, tietoisena hetkessä kokien, tuntien ja havainnoiden elämää. Tietoisuus muuttaa meditoinniksi kaiken. Ei saisi sulkeutua ajatuskuplaansa eli vanhojen ajatuksien oravanpyörään. Avataara Amma suosittelee kaiken tekemistä Kristuksen, Luojan tai mestarinsa kanssa ja Hänelle.

Neale Walsch kanavoi telepaattisesti kirjassaan "Yhteys Jumalaan" (WSOY, 2002) sivulla 8 seuraavasti: "Rehellisyys on magneetti. Se vetää puoleensa elämää, ja elämä on vain toinen sana Jumalalle. Se joka etsii rehellisesti, saa vastauksen rehellisesti. Elämä ei valehtele itselleen." "Korkein auktoriteetti on teissä itsessänne. Tämä johtuu siitä, että meillä jokaisella on suora yhteys jumaluuteen." Suurempi sinä voi eriytyä pienestä itsestäsi ja puhua sinulle, samalla paljastaen totuutta olemassaolostasi.

LUOJA PITÄÄ KUTSUA ELÄMÄÄN

Ihmisyteen liittyy vapaa tahto. Näin keskeistä onkin ihmisen oma henkinen aktivoituminen. Avataara Amman mukaan kun ihminen lähestyy Luojaä yhden askeleen niin Tämä lähestyy sata askelta.

Luoja tiedostetaan rakkauden kokemuksessa. Tätä edesauttaa pyrkimys tuntea Luojan rakkaudellinen läsnäolo ja myötätunto. Ihminen voi ajatella, että suhde Luojaan on kuin lapsen suhde äitiin tai isään. Näin voi päästä helpommin vilpittömään, rakkaudelliseen mielentilaan. Luojalta voi pyytää johdatusta. Tämä asenne pitäisi olla elämäntapana.

On keskeistä huomata ero pyrkiikö Luojan tuntemiseen elävänä rakkaudellisena todellisuutena vai kostonhimoisena rankaisijana. Tämä jälkimmäinen sisältää pelon, mikä estää Luojan kokemisen. Ihmisen on hyvin vaikeata lähestyä pelottavaa.

Luojan voi tiedostaa vain rakkauden ja ilon värähtelyissä, nämä sielullisuuden tunteet vaikuttavat mieleen avaavasti. Kun huomio Luojan kiitollisella, rakkaudellisessa ajatuksella, niin hetkenkin huomio kohottaa ihmisen tietoisuutta ja parantaa Luojayhteyttä. Kuvaannollisesti nokeentunut lasi tulee hetki hetkeltä kirkkaammaksi. Keskittynyt Luojaan kohdistunut rakkaudellinen ja kiitollinen ajatus tai rukous vaikuttaa koko elämän kohottavasti.

Bhagavad-Gitassa neuvotaan, kuinka joogaa voi harjoittaa kaikissa arkielämän tilanteissa. Puhutaan työn joogasta, tiedon joogasta, rakkauden joogasta, fyysisestä joogasta ja kuninkaallisesta joogasta. Jooga tarkoittaa yhdistämistä. Puhutaan fyysisen, tunne- ja henkisen olemuspuolen yhdistämisestä. Jooga yhdistää ihmisen Jumalaan samadhissa. Tämä tarkoittaa jumaloivalluksen tilaa. Työn jooga on lähellä rakkauden joogaa, siinä tehdään työtä toisen hyväksi ilman palkkion toivetta. Käytännössä eri joogamuotoja käytetään yhdessä.

Raamatussa on arvoituksellinen Jeesuksen lause tulemisesta yllättävästi kuin varas yöllä. Tällainen henkinen kokemus on Luojan erityinen armonosoitus. Ihminen voi elää niin sulkeutuneena ajatuskuplaansa, että tapahtuma voi jäädä kokonaan huomaamatta tai jälkeenpäin voi ihmetellä, mitä tapahtui.

MEDITAATIOSTA

Uskonnollinen meditaatio ja rukous ovat periaatteessa yksi ja sama. Ollaan hetki virittäytyneenä Luojan läsnäoloon. Rakkaudellinen palveleva työ voi olla syvälinen meditaatiomuoto. Tällöin vapaudutaan hetkeksi maallisesta mielestä ja omista ajatuksista keskittyessä elämää auttavaan palvelutyöhön kokien tapahtumaan liittyvä rakkaudellisuuden kohottava voima ja tähän liittyvä korkeampi tietoisuus.

Luojayhteyteen pyrkivässä uskontomuodossa tuodaan keskeisesti esiin Jeesuksen painottama pyrkimys mielen puhdistamiseen sekä kristillinen elämäntapa, missä ilmennetään hyvántahtoisuutta palvelen elämää kaikessa mitä ajattelee, sanoo ja tekee. Olisi hyvä kysyä edistääkö ajatus elämää vai tuhoaako se sitä. Puhutaan tällaisesta uskontomuodosta tai mielenhallintaan, totuuteen sekä inhimilliseen, hyvántahtoiseen ihmisyyteen pyrkivästä elämäntavasta, niin molemmat johtavat myös tietoiseen Luojayhteyteen. Ikivanha sanonta, että tunne itsesi johtaa myös tietoiseen Luojayhteyteen.

Koko elämän voi muuttaa Luojaläheiseksi meditaatioksi. Onnellisuus, myötäeläminen, kiitollisuus, hyvántahtoisuus, rakkaudellisuus, toisten ja kauneuden huomioiminen tuovat mukanaan sielullisuuden kohottavat värähtelyt lisäten tietoisuutta. Mitä lähempänä on Luojayhteyttä, niin sitä lähempänä on elämän lähdettä intuitiota, luovuutta, korkeata tietoisuutta, rakkautta, onnellisuutta, autuuden lähdettä.

Neale Walsch painottaa kirjoissaan, että Luoja kommunikoi ajatuksin, mielikuvin, sanoin, tunteiden ja kokemuksien avulla kaiken aikaa kaikille, mutta on eri asia kuka kuuntelee. Luoja ovat lähtöisin korkeimmat ajatukset, selkeimmät sanasi ja suurimmat tunteesi. Ihmisen toiminnan takaa löytyy aina rakkaus tai pelko. Kun ihminen kääntyy vilpittömin mielin, puhtain sydämin sisimpänsä puoleen etsien korkeinta totuuttaan, niin sen saa. Vastauksissa voi olla viive ja vastaus voi tulla jollakin tavalla odottamattomalla tavalla.

Henkisissä kirjoissa suositellaan usein 20 min. meditaatiota
aamulla ja illalla.

RAAMATULLINEN NEUVO

Raamatussa on kohta: "Puhukaa sydämissänne vuoteillanne ja olkaa hiljaa". Jeesuksen mukaan Luoja pitäisi lähestyä lapsen kaltaisesti. Tähän liittyy vilpittömyys, läsnäolo ilman ajatuksia ja odotuksia tai ennakkoehtoja. Jos ajattelee tai tekee kysymyksiä, niin ei voi kokea.

Neale Walsch korostaa, että ihmisellä on suurempi tietoisuus, osa sinua, joka on sinua suurempi, joka voi eriyä pienestä itsestäsi ja puhua sinulle. Ihmisen pitäisi varata päivittäin hetki astua sisäiseen maailmaansa eli meditoida. Tässä on keskeistä jättää hetkeksi kaikki ajatukset ja mielikuvat ulkoisesta maailmasta. Tällöin pitäisi keskittyä kolmanteen silmään, otsaan silmien yläpuolelle. Ei saisi keksiä mitään pisteen paikalle vaan odottaa, että siinä oleva avautuu tietoisuudelle ilman ennakko-odotuksia.

HENGITYSMEDITAATIOSTA

Luoja on lähempänä kuin oma hengitys ja hengitys onkin ikivanha meditaatiomuoto, missä keskitytään kuinka päälaesta virtaa sisään hengityksessä kultaista tai kultavalkoista valoa täyttäen koko kehon ja poistuen jalkojen kautta uloshengityksessä. Tietoisuuden kohoamista edesauttaa tapahtumaan eläytymisen. Hengitysmeditaatiossakin tulee esiin ihmisen ja Luojan välinen läheinen yhteys.

Ajatus on energiaa, mihin ihminen kiinnittää huomioita, niin tekee sen itselleen samalla todelliseksi. Kehoon voi olla takertuneena kielteisiä tunne-energioita sitä häiriten kuin sitkeä terva aiheuttaen kehollisia oireita. Kun on tällainen haittaava tunne, kuten masentuneisuutta, pelkoja, ahdistusta, niin edellisessä hengitysmeditaatiossa voi keskittyä, kuinka kultainen energia puhdistaa kehoa samalla poistaen näitä kielteisiä energioita.

KUOLEMAN JÄLKEEN

Avataara Meera (intialainen avataara, s.1960, asuu Saksassa, Balduinstein) on kirjassaan "Bringing Down the Light" sisäisellä havaintokyvyllään kuvannut yksityiskohtaisesti läheisensä tapahtumat kuoleman jälkeen. Tässäkin tulee esiin, kuinka voi olla vaikeata vapautua omista ajatuksistaan.

Kirjassa "Keskusteluja Jumalan kanssa 2" Walsch kanavoi seuraavasti sivulla 117 kuoleman jälkeisistä tapahtumista. Tällöin voi valita yhden kolmesta vaihtoehdosta aivan niin kuin voitte tehdä nykyisessäkin elämässänne. "Voitte alistua hallitsemattomien ajatustenne luomuksille, voitte luoda kokemuksenne tietoisesti ja harkitusti tai voitte kokea kollektiivisen tietoisuuden. Tätä viimeistä vaihtoa sanotaan uudelleen yhdistymiseksi tai ykseyden palaamiseksi."

Ihminen kokee hallitsemattomat ajatukset todellisuudekseen siinä määrin kuin ne ovat kollektiivista tietoisuutta voimakkaampia. Ihminen on voinut ajatella, mitä tapahtuu kuoleman jälkeen. Tällöin nämä ajatukset pyrkivät tulemaan todellisuudeksi.

Kollektiivinen tietoisuus pitäisi olla "hyväksytty, omaksuttu ja sisäistetty". Silloin ihmisestä tulee yhtä ykseyden kanssa eli rakkauden, valon, ilon, sanoin kuvaamattoman autuuden, puhutaan nirvanasta.

Ensimmäistä vaihetta kuvaa katolisen kirkon kiirastuli. Ihminen kokee hallitsemattomat ajatukset omana todellisuutena ja jossakin vaiheessa ihmisen tietoisuus herää ja ihminen saa ajatuksen voimalla kaiken mitä haluaa. Tätä sanotaan taivaaksi. Kolmannessa vaiheessa ihminen kokee elämän ykseyden, autuuden, rakkauden korkean värähtelyn, ilon ja tietoisuuden.

Nukahtaessa jokainen irtaava henkissielullisena olentona astraali- eli unimaailmaan ja jättää aineellisen kehonsa vuoteeseen. Näin joka yö jokainen kokee "pikkukuoleman" eli henkissielullisena olentona eroa kehostaan. Tietäessä henkisen kehityksen

vaiheessa tapahtuma tulee tietoiseksi. Kuolemassa tämä ero on pysyvä.

HELVETIN OLEMUKSESTA

On keskeistä huomata, vaikka ihminen kokisi helvetin kauhuja omana todellisuutena, niin tämä tapahtuu omassa ajatuskuplassa. Samanaikaisesti kokija on Luojan rakkaudessa läsnäolossa tiedostamatta tapahtumaa. Ihminen luo astraalimaailman omilla ajatuksillaan ja tunteillaan. Kuoleman jälkeen ei ole aineellista todellisuutta, mihin voi tukeutua ja näin omat ajatukset tulevat entistä todellisemmaksi.

Nina Kulaginaa tutkittiin aikoinaan vuosikausia perusteellisesti Neuvostoliitossa. Hän pystyi liikuttamaan esineitä toistuvasti ajatusvoimalla tarkoissa kontrolloiduissa, tieteellisissä koeolosuhteissa. Tapahtumat on rekisteröity myös valokuvaamalla ja filmaamalla. On kiinnitetty huomiota, että Nina Kulaginan kädessä oli niin voimakas biokentän säteily, että hän pystyi valottamaan sinetöidyn filmin pelkästään viemällä kätensä lähelle koteloa. Erityistä huomiota on saanut Nina Kulaginan kyvyt pitää tahdollaan, ajatusvoimalla käsiensä välissä ilmassa muovista palloa tai laittamalla kompassineulan pyörimään nopeasti akselinsa ympäri.

Ajatellessa lähtee liikkeelle ajatusenergia kohdehenkilöön. Telepatiaherkkä pystyy kokemaan sen. Telepatiaforteilla jokainen pystyy helposti testaamaan telepatiaherkyyttään. Joillakin on poikkeuksellisia kykyjä. Kun ihminen ajattelee toistuvasti jotakin erityisesti tunteiden voimistamana, niin se tulee mielessä aina voimakkaammaksi eli energisoituu enemmän.

LUOJA ON JOKAISESSA IHMISESSÄ

Jeesus opetti, että jokainen ihminen on Jumalassa ja Jumala on jokaisessa ihmisessä. Kun ihminen väheksyy itseään, niin väheksyy huomaamattaan Luojaansakin. Henkisessä kehitystapahtumassa on keskeistä, kuinka sielu, korkeampi minä voi ilmentyä ihmisessä ja ihmisen kautta. Jos suhtautuu itseensä kielteisesti, niin tekee samalla huomaamattaan esteen Luojayhteyteensä. Luojan voi löytää ja kokea vain rakkauden sekä ilon värähtelyissä.

On keskeistä huomata, että Luoja on luonut ihmisen epätäydelliseksi. Mitä enemmän kehittyy, niin sitä enemmän huomaa kehittymisen tarvetta. VT:ssa on Jumalan ilmoituksena, että elämällä hyvydessä ja totuudessa veriruskeat synnit tulevat lumivalkeiksi. Näinkin ihmisen oma pyrkimys osoittautuu aivan keskeiseksi. Jokaisen ihmisen kehitystapahtumaan liittyy virheitä, joita ei saa tekemättömäksi. Eräänä erikoisuutena apostoli Paavalikin ennen kääntymystään vainosi alkuseurakunnan jäseniä.

Ihmisen tulisi olla päämäärätietoinen pyrkien pitämään Luojayhteys kirkkaana mielessään. Tapahtuma vaikeutuu, jos alkaa "kieriskellä" vanhoissa virheissä tai kielteisissä asioissa. Ihmisen pitäisi aivan kuin lipua näiden ohi. Mennyt on mennyttä eikä sitä voi korjata murehtimalla. Sama asia on maallisen haavankin kanssa. Se pitää puhdistaa kirkkaassa valossa ja jättää sen jälkeen omaan rauhaan. Mitä enemmän kaivelee niin sitä enemmän häiriöitä.

KIELTEISYYS SAMENTAA MIELEN

Jeesus varoitti jo 2000 vuotta sitten panettelemasta ketään, vihollisia kehotti rakastamaan. Jos toiseen ihmiseen kohdistaa kielteisen asenteen, niin molemmat voivat alkaa reagoida siihen jo alitajuisesti ja huomata esimerkiksi työpaikalla kielteisen ilmapiirin. Jos luo kielteisiä ajatuksia itsestään tai muista, niin ajanmittaan ajatukset heijastuvat ihmisen käytökseen, äänenpainoihin, sanavalintoihin ja ilmeisiin vaikuttaen haitallisesti myös sosiaalisiin suhteisiin.

On inhimillistä vihata ja luoda pahansuopia, kostonhimoisia ajatuksia pahantekijälleen, joskus vuosia. Mutta henkissielullisesti omat kielteiset ajatukset heijastuvat haitallisesti takaisin minään kuin peilistä. Olisi hyvä toivoa Kristuksen johdatusta itselleen ja pahantekijälle. Mitä huolellisempi pystyy olemaan mielensä ajatuksista niin sitä parempi. Olisi hyvä oppia tarkkailemaan itseään ja omia ajatuksiaan kuin ulkopuolinen. Henkisissä kirjoissa painotetaan, että pitäisi valita, mutta ei saisi haluta. Jos haluajatus ei toteudu, niin se voi aiheuttaa tarpeetonta ärtyisyyttä.

"VARJO", "PAHOLAINEN"

Kun ihmisen tietoisuus lisääntyy, niin samalla oma kielteisyys tulee vastaavassa määrin mieleen käsittelyä varten. Jokainen huomaa tämän alkaessaan meditoida. Mieleen tulee vanhoja harmituksia, jotka oli kuvitellut jo unohtaneensa. Meditaatiossa on pyrkimys mielen hiljaisuuteen ja rauhaan tätä edesauttaisi egon pieneneminen sekä vapautuminen maallisuuteen takertumisista. Huomaa tässä yhteydessä Jeesuksen kiusaukset erämaassa.

Ihminen luo egon ajatuksillaan, haluillaan, kokemuksillaan ja peloillaan. Egon asuinsija on pää. Egon älyllisyys ja tähän liittyvä kylmä järkeily pitäisi saada tasapainoon sydämen hyväntahtoisen inhimillisyyden ja myötätuntoisuuden kanssa. Jos tätä tasapainoa ei ole, niin ihmisen toiminta voi muuttua epätasapainoiseksi, jopa hyvin eläimelliseksi ja epäinhimilliseksi, kuten tapahtui Saksassa Hitlerin aikana. Mielellä ei ole suhteellisuuden tajua. Jos jotakin on paljon niin miksi ei vielä enemmän.

Tietyssä henkisen kehityksen vaiheessa aletaan tiedostaa omaa pimeyttä ja kielteisiä ajatuksia hahmon muodossa. Tällöin kielteisyys tuo esiin "paholaisen". Rudolf Steiner on käsitellyt kirjoissaan omaa paholaista, doppelgängeria, kuvaannollista kynnyksenvartijaa eli henkisen esteen olemusta.

Carl G. Jung käytti samasta termiä varjo. Varjokokemus on omien kielteisten ajatusten yhteen pakkautunut ajatuskoostuma, "paholainen", jonka on itse itselleen luonut. Normaalisti tätä ei tiedosteta. Hetkittäisenä kokemuksena varjo koetaan pelottavana ja kauheana. Varjo koetaan unessa samaa sukupuolta olevana huonosti käyttäytyvänä henkilönä. Tällöin sisäinen johdatus, sisäinen Itse viestittää, missä on korjattavaa.

Kun ihminen kohtaa tietoisesti paholaisen, niin hän kohtaa oman ajatusluomuksensa. Vähitellen se muuttuu henkisessä kehityksessä yhä enemmän ihmistä muistuttavaksi. Taiteessa tätä kuvataan Pyhän Yrjön ja lohikäärmeen kamppailuna.

Jokaisella on oma varjonsa, joka lisäksi kaiken aikaa muuttuu. Itsessään varjon voimat eivät ole pahoja, viettimäiset voimat ovat myös voimavara. Kielteiset tukahdetut, torjutut voimat, ajatukset ja tunteet pyrkivät tulemaan tavalla tai toisella esille käytökseen harkitsemattomina sanoina, elehtimisenä ja tekoina. Varjon kielteisyys pitäisi käsitellä tietoisesti "kirkaassa päivänvalossa" ja tällä tavalla päästä hallintaan ja tasapainoon oman pimeytensä kanssa. Muutoin nämä kuluttavat kaiken aikaa rajallisia henkisiä voimavaroja. Usein näistä varjon kielteisistä rakennusaineista, vihasta, tukahdetuista tunteista, häpeästä, syyllisyydestä, peloista, "tunnehaavoista" vapautuu osittain tai kokonaan pelkästään puhumalla itsekseen tai keskustelemalla toisen kanssa. Kielteisten asioiden pelkkä ajattelu pyrkii voimistamaan niitä.

IHMISET OVAT KUIN PEILEJÄ TOISILLEN

Toiset ihmiset ovat kuin peilejä. Kaikki sattumat, tilanteet, tapahtumat voidaan nähdä tilaisuuksina päästä korkeammalle tietoisuuden tasolle eli jos elämän peilit näyttävät vääristymiä, niin ne kuvastavat omia vääristyneitä ajatuksia itsestään. Kun toinen läsnäolollaan ärsyttää, niin varjon voimat astuvat kuvaan. Ei kuitenkaan saisi tehdä mitään sopimatonta. Ei saisi tehdä toiselle vääryyttä, ei edes ajatuksin.

PELKO TUKAHDUTTA

Mieli muodostaa ajatuksesta tunteen ja päinvastoin. Tapahtuma on yleensä aavistuksenomainen ja jää huomaamatta. Ääriesimerkkinä alkoholismin tuskassa voi nähdä päivätietoisuudessa maasta nousevia käärmeitä tai erilaisia ötököitä. Pelko tukahduttaa ihmisen ymmärrystä ja tiedostamista toimien näin myös toisten mahdollisena hallintakeinona. Ei saisi pelätä. Pelko on eri asia kuin varovaisuus. Pelko on tietyllä tavalla kutsu, vaikka kukaan ei sitä luokseen halua. Luonnon lakina samanlainen energia vetää puoleensa toista samanlaista. Elämän ehtopuolella ihmiset harmittelevat usein, mitä pelokkuuden tai arkuuden vuoksi eivät ole uskaltaneet tehdä.

MAALLINEN ELÄMÄ ON KUIN TIIMALASI

Elämän ehtopuolella maalliset arvot, kuten raha, menestys ja kunnia alkavat menettää merkitystään. Ihmisyydessä onkin keskeistä ymmärtäminen ja tiedostaminen. Niin kauan kuin on elämää, niin ihminen voi kohentaa omaa Luojayhteyttä, joka on saattanut odottaa ihmisen aktivoitumista koko elämän. Hetkenkin rukous ei mene koskaan hukkaan.

4. KUVA Ikonissa taiteilija kuvaa luonnollista, läheistä ja rakkaudellista henkistä vuorovaikutusta.

SIELULLISUUS ON AVAIN LUOJAYHTEYTEEN

Alkaessa rukoilla tai meditoida olisi keskeistä luoda rakkaudellinen ja kiitollinen ajatus Luojaan. Tästä ihminen saa samalla kohottavan voiman tietoisuuden lisäämiseksi. Kun mielessä on vain Luojaan kohdistuva ajatus, niin mieli samalla hiljenee auttaen Luojayhteyden muodostumista.

Sielu on rakkauden ruumiillistuma yrittäen auttaa ihmistä. Sielu on kuin Luojan "muuntaja" yhdyssiteenä ihmiseen. Ihmisen tulisi kehittää henkistä herkkyyttään, mihin sielullisuus antaa lukuisia mahdollisuuksia. Tapahtumaa auttaisi suuresti, jos ihminen olisi hetkessä tietoisena ja ajattelisi elämänmyönteisiä, kiitollisia sekä hyvántahtoisia ajatuksia ja avaisi näin mieltään. Jotta voisi eläytyä kokemukseen, niin maallinen mieli ajatuksineen pitäisi siirtää syrjään, esimerkiksi laulaessa, rakastaessa, keskittyessä toisen läsnäoloon jne. Tunteista puhuminen tapahtuu maallisessa mielessä, mutta kokeminen on sielullinen tapahtuma.

Jokaisen pitäisi kiinnittää huomiota ja keskittyä hetkeksi sielullisiin kosketuksiin, kuten rakkaudellisiin tunteisiin, yleviin aavistuksiin ja mielikuviin, elämän antamiin kohottaviin kokemuksiin, arvostaen henkisiä taideteoksia, kohottavaa musiikkia jne.

Henkinen kokemus voi olla Luojan erityinen rakkaudellinen huomio, kädenojennus. Tällöin olisi olennaista keskittyä tapahtumaan eikä saisi alkaa pohtia mitä tapahtuu tai tekemään älykkäitä kysymyksiä. Esimerkiksi jos luonnossa kävellessä, rukouksessa, meditaatiossa tai kirkossa kokee henkisen tapahtuman, missä kokee rakkauden, valon ja pyhyyden läsnäolon, niin tapahtumaa ei saisi keskeyttää alkamalla pohtia, mitä tapahtuu.

Ihmisellä on taipumus suhtautua uskontoon ulkokohtaisesti eli pitäytyä mitä muut ovat ajatelleet tai kokeneet. Hengellisyydessä pyritään omaan henkiseen kokemukseen ikivanhan kristillisen

elämäntavan avulla eli pyritään toteuttamaan Jeesuksen kehoitus tietoisesta Luojayhteydestä Vuorisaarnan ohjeistuksella.